

Всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

КРИМСЬКА СВІТЛІДА

Видається у Сімферополі

№ 47 (150) Субота, 25 листопада 1995 р.

Ціна 2000 крб.

Ідуть в редакцію листи

Що освітив «ВЕЛИКИЙ» ЖОВТЕНЬ?

На це запитання протягом семи десятиліть відповідали так: дорогу до цього. Потім що фраза «видено забули», адже не слова, а практика є критерієм істини. А називали гулаги, голодаючі, дистант, на рівні американського беззробітного цього ризику не кожним.

Вступили в економічну кризу, съогоденне — таке собіття продовження осяння Жовтим дороги — знову повернулося до згаданого питання, та вже з тим, що розглянуті доцільність світування такого кіасцівого правда. Правда, і на цей раз одностайністю не було. Адже святі — це радість, а радіти з приводу загибелі 100 мільйонів співгомадян, економічної відсталості, м'яко кажучи, негуманно.

Та що б то говори, свято залишилося, і, як показали останні роковини, Жовтень є съогодене продовженням світувань. Саме базуючись на даних фактах і керуючись ст.

118 ЦПК України, ст. 32 Закону України «Про об'єднання громадян», прокуратура Севастополя і звернулась до суду з проханням про місцевого розлуку громадської організації «Російська община Севастополя» і припинення випуску «Кримської правди».

Депутати не лише підтримали Російську громаду Севастополя, але і зробили заяву, що не залишать без уваги подальшу поведінку українських

Суд відмовився вдовольни-

СУД ПОСТАВИВ КРАПКУ. ОСТАННЮ?

Минулого тижня Ленінський районний суд Севастополя висловив на своєму засіданні заяву прокуратури міста щодо примусового розлуку громадської організації «Російська община Севастополя» (РОС) та припинення випуску її друкованого органу під тією ж назвою. У заяві, нарадаючи, він, вирішиватиметься можливість опротестування рішення суду.

Звертаємо, однак, увагу на факти, оприлюднені 17 листопада «Кримської правди».

Мова, зокрема, іде про те, що «б жовтня Держдума розглянула питання «Про зміну Державної Думи Федеральних зборів РФ зважаючи на розлуку громадської організації «Російська община Севастополя» і припинення випуску її друкованого органу». Депутати не лише підтримали Російську громаду Севастополя, але і зробили заяву, що не залишать без уваги подальшу поведінку українських

відношенню до РГС при розгляді питання про ратифікацію угод з Україною. Голова прокуратури перший заступник прокурора міста Григорій Твердохліб, зробивши це без мотивування, призначив відповіді. Коли до прокуратури надійшли документи з Ленінського району, він, підкресливши, що можливість опротестування рішення суду.

Іще. На процес (засідання Ленінського району) по заяві прокуратури Севастополя — Ред.) прибули з Москви голова Міжнародного конгресу російських громад Борис Рогозін, співорубітники Держдуми, консул по послству, деякі журнали.

І останнє. «У перші ж хвилини засідання Борис Кузнецов (захисник у суді інтересів «Російської общини Севастополя»), член Міжреспубліканської колегії адвокатів — Ред.) зробив заяву і дав відповідь Ленінському районному суду на ті підстави, що Севастополь є російським містом...»

Інф. «КС».

ТОЧКА ЗОРУ

ХОЛОДНИЙ ВІТЕР З ПІВНОЧІ

Здається, сучасні можновладці не можуть винти на рівень аналітичного осягнення усієї сукупності проблем, пов'язаних з Кримом, Севастополем та Чорноморським флотом. Довготривала ситуація невідповідності з українським загалом, кримськотатарським народом це підтверджує.

Нема і розуміння того, що незалежна Україна має будуватися на Півдні і Сході. Парадоксальні й нездабані, на перший погляд, що нинішні володарі

заганяють українського народу у все більші зліди — моральний і матеріальний. Насправді ж усе більш-менш ясно: показати непривабливість незалежності замість того, щоб надати

національних ресурсів, але і зробити так, щоб Україна не випливала нарешті з небезпечного

російського моря на твердій самостійного незалежного

річкою.

Політика перемагає закон — відверти злонечі долають силою, грошим. Е непримінні асоціації щодо цього — в Америці зробили що з суду над віце-президентом, якого виправили, у нас торжествують

Хамі після фактичного усунення від керівництва прокуратури Дацюка, припиня-

ються справи розкрадачів держави. Депутатами стають, щоб здобути недоторканість від своєї слави. Такім

вважаються тенденції сучасного життя.

Коли люди лише задумуються про закон, кому швидко втівершують. Так було, скажімо, після подання заяви прокурора — «Слава Севастополя» на відмінність у

Криму обумовлену ще

тим, що на боці воїновіної

громади була країна і фахів

чий адвокат, який вміло довів,

що чорне — це біле, на

томість на боці правди був

формально лише один про

курор.

Політика перемагає закон — відверти злонечі долають силою, грошим. Е непримінні асоціації щодо цього — в Америці зробили що з суду над віце-президентом, якого виправили, у нас торжествують

Хамі після фактичного усунення від керівництва прокуратури Дацюка, припиня-

Максим РОЗУМІЙКО.

м. Севастополь.

ВИННІ ТУРИ «ДІОНІСА»

Нешодавно завершився орієнтований міністерством курортів і туризму Автономного Криму з обуренням тим, що українська, кримськотатарська та інші кримські національні телерадіодифузії транслюють передачі мовою свого народу. На похвалу підписанців залишаються лише німецькі програми, в яких тільки пісні виконуються мовою Гете, а по краївіді

згадані відомі кіасціві та кримські татари, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов. Адже вони не зрозуміють, що йде за цим.

У кількох із цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які відповідають на це підтримкою від української та російської мов, використовують українську мову, але вони не зрозуміють, що йде за цим.

У тільких з цих передачах, які

Субота, 25 листопада 1995 р.

СТУДЕНТСЬКИЙ КОНКУРС

В грудні минулого року сімферопольське студентське братство «Зарево» проводило конкурс, присвячений видатному поету, археологу та політичному діячу Олегу Ольжичу, на отримання тривалових сорокадоларових стипендій.

Стипендію з історичної номінанції одержав студент істфаку СДУ Олександр Шевченко за дослідницьку роботу, в якій йшлося про переговори між урядами гетьмана П. Скоропадського та генерала С. Сулихівського, що відбувалися в 1918 році. В літературознавчій секції стипендію розділили поміж студентами філфаку Любовю Ніколаєвим, Михайлом Сенечаком та Вікторією Малькою, які присвятили свої роботи О. Ольжичу та О. Телізі. В політологічній секції кращими стали Юрію Омельченко (робота про перспективи об'єднання українських громадських та політичних організацій Криму) та Андрієм Іванцем (робота «Україна: геополітичні перехрестя»).

Нижче виголошуються умови цього конкурсу на 1996 рік.

Конкурс для студентської молоді, на отримання чотирьох стипендій ім. Олега Ольжича сумою в 50 доларів кожна.

Орієнтовні напрями для наукових досліджень по секціях:

1. Політологія: нові орієнтації погляди на політичну ситуацію в Криму та Україні загалом.

2. Література: творчість прадзької групи поетів (О. Телізі, О. Ольжич, Ю. Клепка, Е. Маланюка та інші).

3. Право: конституційний процес в Україні, в тому числі в Автономній Республіці Крим. Тривалість дослідження (українською мовою) — 10 хвилин.

Тези приймаються до 14 грудня 1995 р. за адресою: м. Сімферополь, вул. Мате Запки, 17/б, 7-й поверх, к. 10.

Конференція відбудеться 19 грудня.

ВЕСЕЛИМ ПЕРОМ

Іван СОЧИВЕЦЬ

СУЧАСНІ ДІАЛОГИ

САЛИВОНОВІ ОСТРОВИ

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

— Помагала вам, Тетяно. По господарству, по городу.

— Е, то така поміч. Нинішні дні не ті, що колись. Схудувавши міського життя, не дуже беруться допомагати батькам. Але,кажу ж, хоч на очах, і то добре.

— Так а чого ж, Тетяно, цього літа не появилася Оксана?

— Не повіриш, як скажу. На корорт поділася.

— Куди це? В Крим?

— Де там. Що ім тепер наш Крим! Іх на край світу тягне.

— Аго, Тетяно! Не обдишися, як заплати щось!

— Гітак! Ми ж сусди, вже давні, слава Богу.

— Щось не бачу вашо: Оксани. Уже лице, а не видно. Вона ж завжди в таку пору до вас навідується. Не відпочинок.

— Навідувалася. Вважай, на все літо приїжджала. І в нас було добре і нам спокійно: дитина на очах.

НА ПРОХАННЯ ЧИТАЧІВ

До редакції часто надходять листи, в яких читачі нашої газети просять надрукувати на сторінках часопису текст Державного гіму України. «Надрукуйте, будь ласка, юби слухуючи вранці музик Гіму, можна було б подумки повторювати і його текст», — просить, зокрема, наш читач з Севастополя М. Андрійченко.

Нагадуємо шановному п. Андрійченку та й іншим читачам, що слова «Ще не вмерла Україна» написав поет Павло Чубинський у 1862 році. Музику до цих слів склав спершу Микола Лисенко, а згодом Михайло Вербицький.

Пісня повсім здобувала популярність, і в 1864 році її вперше було виконано в українському театрі у Львові, а 1884 року її вперше надруковано з музичним оформленням Вербицького. Як національний гімн «Ще не вмерла Україна» був затверджений 1918 р. за гетьманської Української держави, і відтоді його виконували на всіх національних святах.

Після проголошення Акту Незалежності України 24 серпня 1991 року Верховна Рада України затвердила «Ще не вмерла Україна» національним Гімном.

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА

Ще не вмерла Україна, ні слава, ні воля,
Ще нам, браття-українці, усміхнеться дола.
Згинуть наші ворійенки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй стороні.
Душу тіло ми положим за нашу свободу
І покажем, що ми, браття, козацького роду.
Станем, браття, всі за воюю від Сяну до Дону.
В ріднім краю панувати не дамо нікому.
Чорне море ще всміхнеться, діл Дніпро зрадіє,
Ще на нашій Україні доленівські дослі.
Душу тіло ми положим за нашу свободу
І покажем, що ми, браття, козацького роду.
А завзяття, праця цирка свого що доказе,
Ще ся волі в Україні пісні гучна розляже.
За Карпати від'ється, зможомні стежами,
Україні слава стане поміж народами.
Душу тіло ми положим за нашу свободу
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Це — цікаво

ДАВНЯ УКРАЇНСЬКА
АСТРОНОМІЯ

Ще донедавно вважалося, що історія цивілізації починається зі Стародавньої Греції. Потім вчені розшифрували египетські ієрогліфи, клинопись Месопотамії й проголосили: «Спочатку було Шумер!»

Та існує багато доказів, що найдавніша із Землі культурна виникала на території, яка тягнеться від Галичини і Закарпаття через Нижній Дунай до берегів Адріатичного моря.

А першим почав вирощувати хліб народ, що його Гомер назавв «божественими пеласгами». Центром цієї цивілізації була сучасна Черкащина.

«Українська мова не лише старша від усіх слов'янських мов, не виключаючи так звану старостов'янську, але і санскритської, грецької, латинської та інших арійських», — стверджував польський та російський філолог минулого століття Михаїло Красульський.

Якщо це так, то наші предки обов'язково мали дати назву сузір'ям, зіркам та окремим планетам. Чому ж тоді ми называемо сузір'я Альбіоном, а отже, й колісницю з візом, наші предки гордо помістили свої вінчада на небі.

Мала Ведмедиця називалася Пасікою. Це був ще один предмет гордості праукраїнців, бо вони першими прилучили не лише коней, корів, а й бджіл.

Сузір'я Тельця — це великий бол. Плеяди в сузір'ї Волоса називалися Чвоною, або Бабою. Грецький поет Гесіод писав, що Плеяди (Баба) ділять рік на дві частини. Коли навесні Баба вранці заходить за горизонт, настає пора «бабиного літа».

Вранці зірка Венера називалася на Україні просто Зоркою.

Сонце наші пращури називали спочатку Даждогоном. Це найдавніше ім'я Сонця. Пізніше, з появою астрономічних знань Сонце міняє своє ім'я. Навесні воно називається Яріло — бог Сонця весняного рівнодення. Відтак Сонце — це грозний Семіяріло, або Симарго, а восени, в час осіннього рівнодення Сонце звалося Святотитом.

Матірю Полепя та Лепі (Дани) були богами світової гармонії та любові Лади. Грецькі називали її Лето, а римляни — Латона. Нікіе небесне світло не носило імені Лади, тому що як богиня світової гармонії, вона була матір'ю всіх небесних світил і втілювалася в них.

Батьком їх був Дів — якраве небесне склепіння, денне небо. Вночі Дів проявляє себе як Свір — бог небесного вогню, зодіак. Заступником Свірого є Перун — бог блискавки та грому. На небі йому відповідає зодіакальне сузір'я Стрільця. Стрілець — це Єрін, або Стрибог. Так називали Єріна предки теперішніх галичан.

А біля Єріна часто зображували козу. Вона є

ВІДНОВЛЮЮТЬ
ДУХОВНІСТЬ

У Октябрському (історична назва Білок-Онтар) зусиллями кримських татар зводиться мечеть, площа якої майже триста квадратних метрів. Чимало праці вкладають у будівництво голови місцевого меджіліпу Решат Еміреусова його сподвижника. Значну фінансову допомогу надають кримським татарам співінженники з Туреччини. І не лише фінансову. Вчителі з-за моря допомагають вивчати всі премудрості наамазу. До речі, кілька країн з Октябрським триває будівництво і право-славної церкви. Обидва релігії співіснують на правах взаємоповаги.

Наш кор.

Коротко про різне

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

До 10-річниці смерті Василя Стуса в селі Рахівці Гайсинського району відкрито пам'ятник великому українському поетові. Ініціатором стала обласна міліція, за рахунок якої було поставлено пам'ятник Василю Стусу.

КІЇВ

У приміщені Будинку літераторів відбулась прем'єра двох фільмів кіносценарію «Віддати постать ООН/УЛА» Степана Бандера та «Земний Красивий». «Я перестав бачити колорові панорами. Одним з ініціаторів стала обласна міліція, за рахунок якої було поставлено пам'ятник Василю Стусу.

ПОЛТАВЩИНА

Міжнародна Федерація Карате — до-сін-сьюбу провела семінар в Глобинському районі. Одним з ініціаторів семінару був командний вартий зі зданням зразка відзнаки «Слава Україні» (ДВК). Семінарістами стали спортсмени зі всієї України.

Іван Драч та Дмитро Павличко написали сценарій фільму «Гетьман Іван Мазепа». За його створення візялися кіноіндустрія, «Автор», сценарії 1-режисер: Олександр Косинов та Михаїл Саченко.

На початку літа відбулося засідання

Комітету з питань фінансування

засіданням

засіданням